

seskik beror på, om mediet tilfældigvis har valgt at anmelde sig til Pressenævnet.

Som sagt så tror jeg ikke, at det beror på tilfældigheder, om et medie, der kender lovgivningen, vælger at anmelde sig eller ej. Det viser sig også i praksis, at der inden for de sidste par år kun er få klagesager, der er blevet afvist af Pressenævnet med den begrundelse, at det pågældende medie ikke var anmeldt. En af disse få afvisningssager vedrørte en regional TV 2-stations hjemmeside, og jeg antager, at beslutningsforslaget bl.a. er affødt af denne sag. Der er imidlertid foreløbig tale om et ret enkeltstående tilfælde, og jeg mener, at vi bør være forsigtige med på dette grundlag at lægge op til ændringer af en i øvrigt ganske velbegrundet og meget velfungerende ordning.

Som tidligere nævnt ligner mange elektroniske medier de traditionelle nyhedsmedier så meget, at de klart bør være omfattet af det særlige medieansvarssystem. Det gælder f.eks. dagbladene og radio- og tv-stationernes internet-aviser. Men som nævnt er der altså også mange elektroniske medier, som ikke ligner de traditionelle medier, og en skarp lovgivningsmæssig afgrænsning er vanskelig at gennemføre.

Jeg vil imidlertid understrege, at den nuværende anmeldelsesordning kun fungerer, hvis de relevante medier rent faktisk bruger ordningen både i egen og i borgernes interesse og sørger for at melde sig hos Pressenævnet.

For at sikre, at der er tilstrækkelig opmærksomhed om medieansvarslovens anmeldelsesordning og dermed muligheden for at blive omfattet af loven, sendte Justitsministeriet i maj måned et brev til en lang række medier med information om anmeldelsesordningen. Efter det for mig oplyste er der i den mellemliggende periode kommet flere anmeldelser til Pressenævnet, og brevet ser altså umiddelbart ud til at have hjulpet.

Kl. 14.10

Der foregår imidlertid i disse år en rivende udvikling på medieområdet, og der dukker hele tiden nye medier op. Justitsministeriet vil derfor ud fra de hensyn og overvejelser, jeg har nævnt, være opmærksom på, om der i takt med udviklingen på medieområdet kommer et stigende antal tilfælde, hvor Pressenævnet afviser en klagesag med den begrundelse, at der ikke er foretaget anmeldelse. Hvis det sker, må der yderligere initiativer til, og i så fald ville jeg også være indstillet på at overveje eventuelle lovgivningsmæssige tiltag.

Sammenfattende er det regeringens opfattelse, at den nuværende ordning, hvor de elektroniske medier anmelder sig til Pressenævnet, fortsat er den mest hensigtsmæssige model. Regeringen kan således ikke støtte beslutningsforslaget.

Men som sagt vil jeg være meget opmærksom på den fortsatte udvikling på området, og jeg vil være indstillet på at tage spørgsmålet om eventuelle lovændringer op, hvis udviklingen tilsiger det.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er jo ikke første gang, vi drøfter medieansvarsloven her i Folketinget inden for de sidste par år. Der har været forslag, der er gået i hver sin retning, og som afspejler meget forskellige holdninger.

Med hensyn til dette forslag kan det være lidt svært at se, hvad det egentlig er, man ønsker. Man vil gerne have en tvungen anmeldelsesordning, men jeg synes, det kniber med argumentationen. Og det er jo i virkeligheden ikke det største problem.

Det største problem er jo, som det også anføres i bemærkningerne, at de elektroniske medier kan antage en meget forskellig karakter. Ja, man kunne spørge, hvornår en hjemmeside overgår til at være et medie, som vi synes skal være omfattet af medieansvarsloven. Og hvordan er det lige, vi får fastlagt ansvaret, hvis netmedier sender fra en postboks i udlandet?

Den tid er forbi, hvor man kunne gå ind fra byens torv og op under taget hos det lokale dagblad og finde den ansvarshavende redaktør. Der er spørgsmål, som er blevet langt mere påtrængende, end dengang vi drøftede medieansvarslovens indførelse her i Folketinget under justitsminister Hans Engell, nemlig hvordan vi afgrænser ansvaret, og hvordan vi kan håndhæve det.

SF's forslag omhandler derfor kun en meget lille del af den problemstilling, som de mange nye medier rejser. Jeg synes, vi i Retsudvalget i de kommende år skulle gøre en indsats for at få afklaret, hvad det er for problemer, vi ønsker vendt og drejet i en ny kommission, som jeg forudser vil blive nødvendig om nogle år.

Vi er i Venstre meget optaget af, at medieansvarsloven til enhver tid både giver den videst mulige adgang til ytringsfrihed og på den anden side giver en reel beskyttelse af de, der helt uden skyld i et omfang, så det er velfærdstruende, bliver ofre for en meningsløs journalistik.